

országgyűlési képviselő

Írásbeli választ igénylő kérdés

Kövér László,
az Országgyűlés elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úrhoz

„Milyen garanciák védik Magyarországot az orosz nukleáris ipar selejtjétől?” címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az energetikai ágazat egyik mértékadó hírforrása, a S&P Global Platts szerint a beépítés közben nagy magasságból lecsett és megsérült a Paks II. egyik mintaprojektjének számító Ostrovets I atomerőmű reaktorblokkja. A 330 tonnás, 13 méter magas és 4,5 méter átmérőjű szerkezetet korábban 840 nap alatt gyártotta le a Roszatom egyik leányvállalata. A megrongálódott fődarabra a megrendelő belarusz állam a továbbiakban nem tartott igényt, ám a fentebb említett kiadvány híre szerint a Roszatom szeretné a drága alkatrészt újrahasznosítani, és megfelelőnek tartja arra, hogy egy másik atomerőműbe beépítsék. A S&P Global Platts név szerint is említi a lehetséges helyszínek között Paks II.-t. A Roszatom utóbb egy erőtlén és kevésbé meggyőző közleményben cáfolta, hogy éppen Paksra szánnák a lecsett alkatrészt, azt azonban megerősítette, hogy nemzetközi szakértőkkel fogják megvizsgáltatni reaktortartályt, és előzetesen semmi akadályát nem látják a beépítésének. Mivel a szóban forgó VVER-1200-as reaktortípus, amelyhez a reaktortartály készült, meglehetősen ritka, a fentiek nyomán komoly esély van rá, hogy a hibás alkatrész mégiscsak Magyarországra kerül.

Amint az bizonyára Ön előtt is ismert, a reaktortartály szerkezeti integritása az atomerőművek biztonságos működésének alapfeltétele, hiszen az óriási üzemi nyomás miatt egy rejtett hajszálrepedés is hatalmas baleseti kockázatot jelent. Elképesztőnek tartjuk, hogy a magyar kormány által favorizált, és állítólag éppen a speciális műszaki biztonsági kritériumok miatt verseny nélkül kiválasztott Roszatom vállalati kultúrájába nem csak a történetben szereplő fatális technológiai hiba fér bele, hanem az a lehetőség is, hogy egy ilyen baleset után a megsérült fődarabot egy másik atomerőműben újrahasznosítsák. Még ijesztőbb ugyanakkor, hogy egy ilyen takarékosági és/vagy korrupciós motivációjú, a magyar nukleáris biztonságot

illuzórikussá tevő lépésnek a jelenlegi engedélyezési rendszer nem tudna gátat vetni. Az Orbán-kormány ugyanis a közelmúltban több lépésben jelentősen meggyengítette az atomerőművek engedélyezési rendszerét, az összes beszerzési szerződést titkosította, egy jelenleg a parlament előtt lévő törvényjavaslattal pedig az utolsó hatósági kontrollt, az Atomenergia Hivatal érdemi ellenőrző szerepét is kiiktatná, lehetővé téve a hatósági döntések rendeleti úton történő felülbírálatát. Így semmilyen intézményi vagy adminisztratív akadály nem lenne, hogy a már a belarusz állam szerint is vállalhatatlan biztonsági színvonalú fődarab a tervezett magyar atomerőműben kezdjen új életet.

Kérem, hogy a fentiek nyomán szíveskedjék tájékoztatni róla, jelzett-e a Roszatom olyan szándékot, hogy a leejtett reaktortartályt Magyarországra hozza, és a Roszatom PR-osztályának nyilatkozatain túl melyek azok a megnyugtató, a külvilág (így például a magyar parlament vagy akár a társadalom) által ellenőrizhető garanciális elemek, amelyek kizárják, hogy az ország biztonságát fenyegető alkatrész-újrahasznosítás a valóságban megtörténhessen.

Várom válaszát!

Budapest, 2016. november 24.

Tisztelettel,

Dr. Szél Bernadett
országgyűlési képviselő (LMP)